

τοτε ἡ συμπολίτευσις ὁσάκις βλέπει τὸ ὑπουργεῖον στενωχωρούμενον διὰ τὴν ἑαυτοῦ συντήρησιν· ἀλλὰ πρέπει νὰ γενικευθῇ τὸ κλόν πρᾶδειγμα καὶ νὰ μιμηθῶσι καὶ οἱ ἀνθυπουργικοὶ βουλευταὶ τοὺς ὑπουργικούς. Τούλάχιστον εἴμεθα πέριεργοι νὰ ἴδωμεν ἂν εἰς πλῆκτις ἢ εἰς νέας δρχμὰς θὰ λάβωσι τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῶν οἱ βουλευταὶ. Εἶνε τοῦτο ἐκ τῶν μεγάλων ἐκείνων ζητημάτων τὰ ὅποια δύνανται νὰ ρίψωσι πέντε ὑπουργεῖα ἀλληλοδιχόχως. Πρὸς λύσιν τῆς διενέξεως ἡμεῖς προτείνομεν ἵνα οἱ μὲν συμπολιτευόμενοι πληρωθῶσι πρὸς νέας δρχμὰς, οἱ δὲ ἀντιπολιτευόμενοι, ἐπειδὴ φκίνονται θερμοὶ θικσῶται τοῦ πκλαιοῦ νομισματικοῦ συστήματος, δέον νὰ ἀρκεσθῶσιν εἰς τὴν πκλαιὴν δρχμὴν. Μόνον οὕτω ἕκαστος βουλευτὴς θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἀκολουθεῖ σταθερῶς καὶ ἀπραεγκλίτως τὰς ἀρχὰς του ὅσον τούλάχιστον καὶ οἱ ἐργάται ὑποδηματοποιοί.

Δὲν γνωρίζομεν διατί ὁ τύπος ὠνομάσθη τετάρτη ἐξουσία, διότι ἐν Ἑλλάδι οὐδεμίαν ἔχει δύνανσιν, ἴσως διότι τὸ ἡμέτερον βασιλεῖον κατὰ τὴν πρωτοτυπίαν ὑπερβαίνει ὅλα τὰ ἔθνη τῆς οἰκουμένης. Τόσα ἐγράφησαν περὶ Κανθάρου καὶ εὐλογίας, ὥστε ἐνομιζόμεν ὅτι δυνάμει λόγων ἢ εὐλογίας ἐπὶ δέκα ἔτη τούλάχιστον ἠθελεν ἐξοστραχισθῆ ἐξ Ἑλλάδος. Οὐδὲν τούτου ἀπατήλοτερον. Ἡ εὐλογία ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῆ σκιάν τῶν τριῶν ἐξουσιῶν τοῦ Κράτους, τῆς ἐκτελεστικῆς, τῆς νομοθετικῆς, καὶ τῆς δικαστικῆς, οἷς προσθετέον καὶ τὴν τοῦ τύπου ὁσημέρσι ἐπιφόβως ἐπιτείνεται, τὸ δὲ Γουδιῆ κατέστη νέος Κάνθαρος. Τί ἐξέαιρετος διοικήσεις! τί μεγαλοφυῆς Κυβέρνησις! τί θαυμάσιον ἔθνος! Πρέπει ναί, ὅλα αἱ ἐπαρχίαι νὰ δοκιμάσωσι τὴν εὐλογίαν σήμερον ἢ Ἀττικὴ καὶ αὐριον ἢ Λεσβεία καὶ μεθαύριον ἢ Φθιώτις καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Γνωρίζετε ποῖος εἶνε ὁ σκοπὸς τῆς κοινωνίας; ὄχι βεβαίως ἡ ζωὴ καὶ ἡ υγεία τῶν ἀτόμων, ἀλλ' ἡ ἐκλογὴ τοῦ δεῖνος ἢ δεῖνος ἀσῆμου βουλευτοῦ, ἢ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ τμηματάρχου ἀνάρσεις τοῦ κ. Καζάκη καὶ ἡ κατάληψις τῆς ὑπουργικῆς ἑδρας ὑπὸ τοῦ κ. Λομβάρδου. Τί σημαίνει ἡ ζωὴ ἐκατοστῶν τινῶν κατοίκων ἀπέναντι τῆς μεγάλης εὐδαιμονίας τοῦ νὰ ὀνομάζεται ὁ Τρικούπης πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τριῶν ὑπουργείων καὶ τοῦ νὰ τρέφεται σωρεῖα ὑπαλλήλων ὡς ὑπηρετῆται τῆς δημοσίου υγείας καὶ ὡς ἰατροὶ τῶν δήμων καὶ τῶν νοσοκομείων. Ἀπεκρύφθη ἡ ἀποτρόπαιος κατάστασις τοῦ Κανθάρου διὰ νὰ μὴ ζημιωθῇ ὑπαστυνόμενος ἢ ἰατρὸς τις· τῶρα κύριος οἶδε τί συμβαίνει καὶ εἰς Γουδι καὶ ἄλλοι ἰατροὶ καὶ ἄλλοι ὑπαστυνόμενοι κερθύνουσι νὰ μὴ γείνη λόγος περὶ τῶν ἀσχημιῶν καὶ περὶ τῶν ἀνηκούστων σκληροτήτων πρὸς ἀσθενεῖς καὶ θνήσκοντας, περὶ ὧν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ προπερυσينوῦ τύπου, φοβερὰ ἀνέκδοτα ὡς γεγονότα ἐν τοῖς νοσοκομείοις ἀναφέρονται ἀπὸ στόματος εἰς στόμα. Σὲ πρκακαλοῦμεν, θεὲ τῆς φιλανθρωπίας, νὰ μὴ ὀργισθῆς κατὰ τῆς ἀφιλανθρωπίας τῶν Ἑλλήνων, διότι ἂν ὀργισθῆς οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν θὰ ἀποφύγῃ τῶν κεραιων.

Ἐὰν ὀμολογούμενος αἱ περὶ τοῦ πρεσβευτικοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Σκουλοῦδη κατὰ κρίσεις τοῦ τύπου ὑπῆρξαν ἐν γένει σπουδαῖαι, διότι ἐστηρίζοντο ἐπὶ τῆς ἀληθείας, ἐναντίας αἱ ὑπερασπίσεις ἐγένοντο λίαν ἀτυχεῖς.

Οἱ κατακρίναντες τὸν φημισθέντα διορισμὸν τοῦτον εἶνε ὁλος ὁ κόσμος ἐν Ἑλλάδι. Ὁ λόγος τῆς γενικῆς ταύτης κατακρίσεως εἶνε ἀπλούστατος. Τὸ πρεσβευτικὸν ἀξίωμα εἶνε ἐν τῶν μεγίστων τοῦ Κράτους. Ὁ κατέχων αὐτὸ ἀνάγκη εἶνε εἰς τῶν ἐπιφανῶν πολιτῶν. Ἡ ἐπιφάνεια προκύπτει πρωτίτως ἐκ τῆς προσωπικῆς βαρύτητος τοῦ προσώπου, εἰς ἣν συντρέχουσι διάφοροι αἰτίαι, ἐνίοτε δὲ καὶ ὅλα ὁμοῦ. Ὑπάρχουσι δηλαδὴ πολῖται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐπιφανεῖς διότι εἰς τὸν ἐπιβάλλοντα αὐτῶν προσωπικὸν χαρακτῆρα ἐπιπροστίθενται ἐνδοξοὶ οἰκογενειακαὶ ἐκδουλεύσεις, προσωπικὴ εὐκλεία δι' ἐξόχων πρὸς τὸν τόπον ὑπηρεσιῶν, μακρὸν ἐπιφανῆς πολιτικὸν στάδιον, καὶ τὰ τοῖτοις ἀνάλογα. Καὶ μακρὰ ὑπηρεσία ἐν τῇ διπλωματικῇ ἱεραρχίᾳ εἶνε τίτλος πρὸς κατάληψιν πρεσβευτικῆς θέσεως, ἀλλ' ὅτε εἶνε μακρὰ καὶ εὐδοκίμος. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προσόντων ὁ κ. Σκουλοῦδης ἀπολύτως οὐδὲν ἔχει.

Ἄλλ' ἀτυχῆς τις ὑπερασπιστὴς τοῦ κ. Σκουλοῦδη ὡς πρεσβευτοῦ, ἀξιοῖ ὅτι οὗτος ἔχει τοὺς ἀρμοδίους τίτλους πρὸς τὸ ὑπατον ἀξίωμα, διότι εἶνε ἐπιχειρηματίας, διότι ἐσκόπει νὰ κάμῃ ωφελίμους ἐθνικὰς ἐπιχειρήσεις, αἰτίνας ἐνευάγησαν χωρὶς νὰ τὸν ζημιώσωσι, διότι γνωρίζει πολλὰς γλώσσας, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ διορισμοῦ διερμηνέως ξενοδοχείου ἢ μεσίτου ἐν τῇ πολυγλώσσῳ Κωνσταντινουπόλει, κτλ. Νομίζομεν, ὅτι δὲν ἐπετρέπετο εἰς φίλον νὰ γελιογραφῆσθῇ οὕτω τὸν ἀξιοτίμον τράπεζιτην. Εἶνε ὁμοῦ ἀληθές, ὅτι ὁ κ. Σκουλοῦδης δὲν στερεῖται πνεύματος καὶ ἀλατίσματος, ἀπερ ἐξήσκησεν εἰς τὸ ποικίλον χρηματιστικὸν αὐτοῦ στάδιον, δὲν στερεῖται λοιπὸν ὡς ἀληθῆς τομῆρὸς ἐπιχειρηματίας (τὴν λέξιν ὑπόσημισεὶ ὁ ἀρθρογράφος τῆς Στοᾶς), ἀλλ' ὅλα ταῦτα δὲν ἐξάγουσι τὸν κ. Σκουλοῦδην τῆς ὀριστικῆς ἀσημότητός του.

Ὁ κ. Τρικούπης δύναται νὰ γελιογραφῆσθῇ ἐν ἀξίωμῳ τοῦ Κράτους, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ μεταβάλλῃ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων καὶ τῶν προσώπων.

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Κατὰ τὰς ἀρτι ἐκδοθείσας ὑπὸ τοῦ κ. Κόντου Γλωσσικὰς παρατηρήσεις, ἡ λέξις «φρηνήρης» σημαίνει τὸν ἔχοντά πολλὸν νοῦν. Ἐν τούτοις ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐγνωρίζομεν ποῖαν ἐντύπωσιν θὰ ἐπροξένει εἰς τὸν ἀναμαρρωτὴν καθηγητὴν ἐπαίνετικὸν διάφορον ἀρχόμενον ὡς ἐξῆς: Ὁ φρηνήρης καθηγητὴς κ. Κόντος κτλ.

* *

Ἄλλὰ τί ὄραία ποῦ ἐφαρμόζεται μετὰ τὰς τελευταίας ἐν τῇ Βουλῇ σκηνὰς τὸ ἀνωτέρω ἐπίθετον εἰς τοὺς βουλευτάς μας. Φαντάσθητε νὰ λέγωμεν: οἱ φρηνήρης βουλευταὶ μας, καὶ νὰ τοὺς κολακεύωμεν!